

Hanna Filipkowska

"Studia o kompozycji dramatów Stanisława Wyspiańskiego", Ewa Miodońska-Brookes, Wrocław 1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/44, 157

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ KULCZYCKA-SALONI Janina: Pozytywizm. PZWS. Warszawa 1971 s. 543, nrb. 1, ilustr., portr. Biblioteka "Polonistyki", z1 48,-

Na książkę składa się syntetyczne omówienie okresu oraz antologia tekstów filozoficznych i publicystycznych, polskich i obcych, najbardziej znamienych dla pozytywistycznej formacji w kulturze. Omawiając program społeczny pozytywistów oraz ich scjentystyczny światopogląd, wskazuje autorka na inspirowanie się myślą zachodnioeuropejską oraz na specyficzne okoliczności historyczne, które w sumie określiły kształt polskiego pozytywizmu. Zapatrzeni we wzorzec ekonomicznie silnego, nowoczesnego państwa, musieli pozytywiści ograniczyć swoją działalność do reedukacji światopoglądowej Polaków. Program ich był narzędziem walki o egzystencję narodu - możliwą w sytuacji powojennej - traktowanym jako środek tymczasowy.

BP/44/69

Z.Z.

/II/ MIODOŃSKA-BROOKES Ewa: Studia o kompozycji dramatów Stanisława Wyspiańskiego. Oss. Wrocław 1971 s.136. PAN Oddział w Krakowie. Prace Komisji Historycznoliterackiej. Nr 28, z1 25,-

Analiza struktury dramatów Wyspiańskiego, uwzględniająca również - na drugim planie - kontekst historyczny. Na przykładzie poszczególnych utworów autorka zajmuje się problemami kompozycji przestrzeni dramatycznej /"Legion"/, czasu /"Achilleis"/, konstrukcji wypowiedzi scenicznych /"Akropolis"/, postaci i sytuacji scenicznych /"Wyzwolenie"/ oraz sprawą wyzyskania przez Wyspiańskiego w konstrukcji jego dramatów form kompozycyjnych komedii dell'arte i szopki.

BP/44/70

H.F.